

Om de enkelte afsnit bemærkes følgende:

Afsnit I.

Beskatning af renteforsikringer, pensionsordninger m. v. og pristalsreguleret alderdomsopsparring.

I det store og hele er reglerne i dette afsnit i overensstemmelse med lov nr. 87 af 29. marts 1957 om beskatningen af renteforsikringer m. v. og pristalsreguleret alderdomsopsparring (renteforsikringsloven). De væsentligste ændringer i forhold til denne lov er følgende:

a) Indførelse af en 25 pct.s afgift til afløsning af den indkomstbeskatning over 3 år, der i renteforsikringsloven er foreskrevet i visse tilfælde af tilbagekøb af renteforsikringer m. v., ophævelse af en pensionsordning med løbende udbetalinger og ophævelse af en konto vedrørende pristalsreguleret alderdomsopsparring.

b) Indførelse af bestemmelser om den skattemæssige behandling af kapitalpensionsordninger, herunder om en 25 pct.s afgift af udbetalinger i henhold til sådanne ordninger.

Ad a) *Beskatning af beløb, der modtages ved tilbagekøb af en rente- eller pensionsforsikring, udtræden af en pensionsordning med løbende udbetalinger eller ophævelse af en konto for pristalsreguleret alderdomsopsparring.*

Hvis en konto for pristalsreguleret alderdomsopsparring ophæves på grund af kontohaverens død, skal der efter renteforsikringslovens § 6, stk. 1, ved udbetalingen indeholdes en afgift til statskassen på 25 pct. af indeståendet. Beløb, hvoraf denne afgift er betalt, skal ikke medregnes i den skattepligtige indkomst, og afgiften kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen. Hvis kontohaveren i levende live ophæver kontoen „i utide“, skal der efter renteforsikringslovens § 5, stk. 6, ikke svares 25 pct.s afgift, men indeståendet skal medregnes i hans skattepligtige indkomst over en periode af 3 år med en tredjedel hvert år.

Med hensyn til beløb, der udbetales i anledning af tilbagekøb af renteforsikringer m. v. eller opgivelse af retten til en pensionsindtægt, skal der efter renteforsikringslovens § 6, stk. 1, svares 25 pct.s afgift, hvis beløbene tilfalder et dødsbo eller en person, der hensidder i uskiftet bo efter den berettigede i henhold til policen eller kontrakten m. v. Tilfalder beløbet derimod den berettigede selv — f. eks. den, der er ejer af eller er indsat som begunstiget i en renteforsikringspolice — skal der ikke svares 25 pct.s afgift af beløbet, men dette skal indkomstbeskattes over en 3 års periode med en tredjedel hvert år, jfr. renteforsikringslovens § 2, stk. 1 c.

Både 25 pct.s afgiften og indkomstbeskatningen over 3 år må ses som et modstykke til den fulde fradragsret for præmier og bidrag. Begge disse beskatningsformer er valgt, fordi almindelig indkomstbeskatning i et enkelt år af éngangsbeløb, der ofte vil være tilvejebragt ved indbetalinger gennem en længere årrække, på grund af progressionen kan virke meget hårdt.

Reglen om beskatning over 3 år indførtes samtidig med de nye forsikringsregler, der første gang anvendtes for skatteåret 1955-56. Ved renteforsikringsloven af 1957 blev den suppleret med og på visse områder afløst af 25 pct.s afgiften, der navnlig blev indført for at sikre beskatning af beløb, som ellers ville gå helt fri for beskatning, f. eks. fordi de tilfalder et ikke-indkomstskaattepligtigt dødsbo.

Indkomstbeskatningen over 3 år og 25 pct.s afgiften rammer udbetalinger af nøjagtig samme art, og det forekommer derfor nærliggende at anvende samme beskatningsform, uanset hvem der modtager beløbene. Da 25 pct.s afgiften er væsentlig enklere end beskatningen over 3 år, og da denne sidste beskatningsform i visse tilfælde, hvor det drejer sig om større udbetalinger eller stærkt svingende indtægter, kan føre til urimelige resultater, foreslås 25 pct.s afgift anvendt også i de tilfælde, hvor der efter gældende ret kræves indkomstbeskatning over 3 år. I denne forbindelse kan nævnes, at en proportional beskatning af vederlag for opgivelse af retten til en pensionsindtægt m. v. var foreslået indført såvel i martsforslaget som i majforslaget.

Ad b) *Den skattemæssige behandling af kapitalpensionsordninger.*

I den gældende lovgivning findes en del regler om den skattemæssige behandling af pensionsordninger med løbende udbetalinger. Derimod foreligger der ikke udtrykkelige lovbestemmelser om de såkaldte „kapitalpensionsordninger“. Herved forstås ifølge praksis ordninger, hvorved der tilskrives arbejdstageren og hans pårørende en kapitaludbetaling ved fratræden eller død. For at en sådan ordning kan anerkendes med skattemæssig virkning, kræves det bl. a., at midlerne er uskilt af arbejdsgiverens formue og unddraget arbejdstagerens rådighed, så længe arbejdsforholdet består. Pensionsordninger af denne art kan etableres enten ved tegning af en kapitalforsikring eller ved indskud i et pengeinstitut eller lignende.

Når en ordning opfylder betingelserne for skattemæssigt at blive betragtet som en kapitalpensionsordning, behandles arbejdsgiverens bidrag på samme måde som hans bidrag til en pensionsordning med løbende udbetalinger, d. v. s. at årlige bidrag kan fradrages ved indkomstopgørelsen, og